

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3979/2018
20.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Јасминке Станојевић, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Саво Малешевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 312/18 од 26.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле АА из ..., изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 312/18 од 26.03.2018. године, ставова другог, трећег и четвртог изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле АА из ..., изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 312/18 од 26.03.2018. године, ставова другог, трећег и четвртог изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле АА из ..., за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12677/15 од 09.06.2016. године, ставом првим изреке, укинута је решење о издавању платног налога Пл.бр. 666/2015 од 29.06.2015. године, којим је тужена обавезана да тужилци плати: износ од 52.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 13.06.2011. године па до исплате; износ од 24.455,00 динара, са законском затезном каматом почев од 13.06.2011. године па до исплате; законску затезну камату на износ од 24.455,00 динара, почев од 13.06.2011. године до 26.12.2014. године; износ од 10.000,00 динара на име трошкова поступка издавања платног налога, па је у том делу одбијен тужбени захтев. Ставом другим изреке, укинута је решење о издавању платног налога тог суда Пл 666/2015 од 29.06.2015. године, у делу којим је тужилка тражила да јој се утврди право на законску затезну камату на износ исплаћеног дела потраживања из трошковника 56-10 од 08.10.2010. године, на износ од 66.250,00 динара, почев од 12.10.2010. године до 08.12.2011. године, у ком делу је тужба одбачена. Ставом трећим изреке, обавезана је

тужиља да туженој на име накнаде трошкова тог поступка плати износ од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 312/18 од 26.03.2018. године, ставом првим изреке, одбачена је жалба тужене изјављена против пресуде Првог основног суда у Београду П12677/15 од 09.06.2016. године. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужиле изјављена против пресуде истог суда и првостепена пресуда потврђена. Ставом трећим изреке, одбијена је жалба тужиле изјављена против решења Првог основног суда у Београду П 12677/15 од 11.01.2018. године и првостепено решење потврђено. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другостепеном поступку тужиле је благовремено изјавила ревизију, у делу којим је одбијена њена жалба због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложила је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права и разматрања питања у интересу равноправности грађана.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18).

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Тужиле у посебној ревизији указује на потребу разматрања питања и то: могућности да парнични суд одлучује о захтеву за награду и накнаду трошкова браниоца по службеној дужности у ситуацији када о томе постоји решење кривичног суда; могућности примене подзаконског акта након престанка важења закона на основу ког је донет; права на законску затезну камату на трошкове кривичног поступка. Врховни касациони суд налази да у овом случају нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, нити правних питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе, јер правни став изражен у правноснажној пресуди Вишег суда у Сомбору не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда којима је одлучивано о захтевима са истим чињеничним стањем као у овој правној ствари, па због тога, супротне одлуке приложене уз ревизију, нису од значаја за одлучивање.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиле, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. У смислу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда, којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору поднета је дана 22.06.2015. године Првом основном суду у Београду, а вредност предмета спора је 52.500,00 динара и очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Пошто у поступцима у споровима мале вредности није дозвољена ревизија, одлука као у ставу другом изреке, овог решења донета је у смислу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Одлука о захтеву за накнаду трошкова по ревизији, садржана у ставу трећем изреке овог решења, донета је применом одредбе члана 153. став 1. и 165. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да ревидент није успела у ревизијском поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић